

Šiame
numeryje
skaitykite:

2 psl.

Diskutavo apie
veterinarijos gydytojų
ateitį kaime

Priimtos Žemės ūkio
paskirties žemės
įsigijimo laikinojo
įstatymo pataisos

3 psl.

Sveikatai ir grožiui —
ekologiški pieno
gaminiai

Prieauglio laikymas:
naujagimiai veršeliai

4-5 psl.

Jiems liepa — neeilinių
gimtadienių meniu

6 psl.

ABF „Šilutės Rambynas“:
istorija, darbai, žmonės

7 psl.

Bendrosios žemės ūkio
politikos reforma
užtikrins sektoriaus
stabilumą ir
konkurencingumą

Prisiminkime rugpjūčio
mėnesio šventes

8 psl.

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Leidžia
Lietuvos
pieno ūkių
asociacija
kartą per mėnesį,
nuo 1995 09 23.

Pienininkystė

Dirbk, kai liūdna, tik darbas išblaško liūdesį. J. Becheris

2013 07 24, Nr. 7 (189)

„Taste of London 2013“ lankytojai mėgavosi kietuoju sūriu DŽIUGAS

2013 metų birželio 20-23 dienomis Jungtinės Karalystės sostinėje įvyko 10-oji pasaulinė paroda „Taste of London 2013“.

Ši paroda vienija restoranų, maisto ir vyno tiekėjus iš viso pasaulio, o kiekvienas jos dalyvis siekia parodyti savo išskirtinumą ir novatoriškumą, atskleidždamas lankytojams kuo platesnę įvairių maisto gamybos ypatumų ir derinių paletę.

Sau lygių Lietuvoje neturintis ir

sėkmingai su geriausiais pasaulio sūriais besirungiantis kietasis sūris DŽIUGAS ir šiame renginyje patyrė ypatingą dėmesį ir sėkmę.

DŽIUGO stendas, įkurdintas prie centrinio įėjimo, tarsi pasitiko parodos lankytojus, kurių šiemet į pasaulinį renginį atvyko daugiau nei 20 tūkstančių. Todėl net sunku įsivaizduoti, kaip jis buvo tarsi gulte užgultas žingeidžios publikos.

Tai DŽIUGUI — tik į gera, nes

savo stende legendinis žemaičių sūrininkų produktas galėjo atsiskleisti visomis geriausiomis įvairiapusėmis bei patraukliausiomis savybėmis ir pakviesti lankytojus kartu eiti savo keliu, kuriame buvo trys etapai.

Pirmajame etape lankytojai supažindinti su kietojo sūrio DŽIUGAS kilme, istorija bei įvairiais brandinimais.

Antrajame etape lankytojus pasitiko virtuvės šefas Evaldas, kuris pateikė įvairių derinių prie sūrio

DŽIUGAS — ypatingai ruoštos apelsinų uogienės, taip pat pikan-tiškai rūkytų obuolių ir aitriųjų pap-riukų džemų. Šie unikalūs deriniai su sūriu labai patiko lankytojams. Taip pat akį traukė ir uoslę maloniai kuteno dviejų rūšių paruoštos lengvos salotos su sūriu DŽIUGAS. Beje, jų lankytojai galėjo kartu pasigaminti ir paskanauti su visą laiką betarpiškai bendravusiu kompetentingu virtuvės šefu Evaldu.

(Nukelta į 2 psl.)

Gardusis sūris — Lietuvos „ambasadorius“ Vengrijoje

Liepos 10 dieną Budapešte (Vengrija), „Kempinski“ viešbutyje, įvyko LR ambasados Vengrijoje organizuotas priėmimas. Jis surengtas Lietuvos Karaliaus Mindaugo karūnavimo dienai bei Lietuvos pirmininkavimo ES pradžiai paminėti.

Į Lietuvos trispalvėmis papuoštą salę, skambant Nedos Malūnavičiūtės bei Vytauto Labučio džiaz kvarteto muzikai, susirinko apie 200 kvietinių svečių iš diplomatinių atstovybių, ministerijų, tarptautinių bei vietos organizacijų, partnerių. Taip pat dalyvavo ir lietuvių bendruomenės bei lietuvių bičiulių nariai.

Susirinkusiuosius labiausiai sužavėjo išskirtinis 24 mėnesius brandintas kietasis sūris DŽIUGAS, kurį pristatė „Žemaitijos pieno“ eksporto vadybininkės Rūta Grimaitė ir Aušra Blaževičienė. Svečiai taip pat turėjo galimybę paskanauti specialiai šiam priėmimui ruoštų tradicinių lietuviškų patiekalų, šakočio, lietuviškų gėrimų.

Vengrijoje gyvenanti eksporto vadybininkė Alina Juškienė Lietuvą reprezentavo vilkėdama tau-

tiniais rūbais.

Surengto priėmimo dalyviai domėjosi per 20 tarptautinių įvertinimų ir apdovanojimų pelniusio sūrio DŽIUGAS kilme, gyre išskirtinį jo skonį, teiravosi panaudojimo galimybėmis ruošiant įvairiausius

patiekalus.

Svečiai daug ko negirdėto sužinojo apie legendinį sūrį DŽIUGAS, ne vienas šį renginį primins ir padovanotos įvairios skrajutės apie išskirtinį ir tituluočiausią žemaičių sūrininkų gaminį.

SVEIKINAME GERIAUSIUS BIRŽELIO MĖNESIO ŪKININKUS

1-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)

Vladas Kasparavičius — Žynių k., Kintų sen., Šilutės r.

2-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)

Grażina Lingienė — Varnaičių k., Žlibinų sen., Plungės r.

3-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)

Vilius Pocius — Rotinėnų k., Žemaičių Kalvarijos sen., Plungės r.

4-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)

Reda Šapienė — Viešvėnų I k., Viešvėnų sen., Telšių r.

5-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)

Edvardas Kesminas — Jovaišiškės k.,

Babrungo sen., Plungės r.

Geriausio ekologiško pieno grupėje —

Bronislava Grauslienė — Jodėnų k.,

Nausodžio sen., Plungės r.

„Taste of London 2013“ lankytojai mėgavosi kietuoju sūriu DŽIUGAS

(Atkelta iš 1 psl.)

Trečiajame etape lankytojus pasitiko žavingai besišypsanti sūrio DŽIUGAS prekybininkė, išradin-gai pateikusi visą DŽIUGO įvairiapusį asortimentą ir gaminius su DŽIUGU — užtepėles, riešutainį, DŽIUGO saldinius ir, žinoma, prie viso to puikiai derančią vyno taurę. Lankytojai, įveikę visus sūrio DŽIUGAS etapus, pildė anketas, kuriose puikiai vertino kietąjį sūrį iš Lietuvos.

Pasak tarptautinėje parodoje da-

lyvusios „Žemaitijos pieno“ bendrovės DŽIUGAS prekinio ženklo rinkodaros vadovės Astos Gaubienės, „Taste of London 2013“ dar labiau sustiprino kietojo sūrio DŽIUGAS pozicijas Jungtinėje Karalystėje, nes britams jis buvo pristatytas kaip išskirtinai naujas, švelnaus pikantiško skonio sūris pasaulinėje kietųjų sūrinių paletėje. DŽIUGO savitą skonį ir kvapą lemia tai, kad sūris gaminamas tik iš aukščiausios rūšies pasteurizuoto, laisvai besiganančių karvių pieno, pagal patentuotą DŽIUGO

GO gamybos technologiją.

Kietojo sūrio DŽIUGAS šūkis „Lai-kas paragauti, laikas įvertinti!“ pasaulinėje parodoje „Taste of London 2013“ pateisino visų darbščių, iniciatyvių ir novatoriškų „Žemaitijos pieno“ bendrovės sūrininkų lūkesčius. O legendinio sūrio stendą įamžino BBC 1 kanalas ir parodė visam pasauliui, tarsi paliudydamas, kad nėra nei mažų, nei didelių šalių, o yra tik dideli atkaklių ir užsispyrusių į savo išsvajotą tikslą žengiančių žmonių darbai.

Diskutavo apie veterinarijos gydytojų ateitį kaime

Telšių valstybinėje maisto ir veterinarijos tarnyboje įvyko apskritojo stalo diskusija dėl privačių veterinarijos gydytojų veiklos ir galimybių jai tobulinti.

Diskusiją inicijavo Seimo Kaimo reikalų komiteto pirmininkas Saulius Bucevičius su Lietuvos veterinarijos gydytojų asociacija. Pasitarime dalyvavo gyvulių augintojai, kooperatyvų ir ekologinių ūkių atstovai, pieno bei mėsos perdirbėjai, veterinarijos gydytojai, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos atstovai.

Dėl privačių veterinarijos gydytojų manyta, kad suveiks rinkos mechanizmas — išliks geriausi veterinarijos gydytojai, nestojantys naujausių žinių, įgiję praktinių įgūdžių, turintys įrangos, technikos, patalpų, bus motyvuoti suteikti ūkininkams ir valstybei aukščiausio lygio paslaugas.

Diskusijoje pastebėta, kad privačių veterinarijos gydytojų gretas kiekvienais metais papildė tik pavieniai veterinarai, kurie daugiausia įsilieja į žemės ūkio bendroves, gyvulininkystės kompleksus ar ima vystyti individualią veiklą.

Analizuojant tiesiogiai su žemės ūkių dirbančių veterinarijos gydytojų amžių, iš daugiau kaip 500 iš viso dirbančių veterinarijos gydytojų iki 40 metų šiuo metu Lietuvos kaime su žemės ūkio gyvuliais jų dirba 2,8

proc., atitinkamai nuo 40 iki 50 m. — 19,4 proc., nuo 50 iki 60 m. — 69,4 proc. Vidutinis privatus veterinarijos gydytojas, dirbantis kaime su žemės ūkio gyvuliais, amžius — 54 metai. Taigi ryškėja kritinė situacija, kad po 10 metų Lietuvos kaime neliks kam ne tik gydyti gyvulius, bet ir atlikti privalomus užkrečiamųjų ligų profilaktikos darbus. Neužtikrinus ar praradus sveikos šalies statusą, prarandama galimybė laisvai vykdyti prekybą gyvais gyvuliais ar jų produkcija su kitomis ES ir trečiosiomis šalimis. Taip pat maisto saugos grandinėje atsiranda kenksmingų likučių patekimo į maisto produktus galimybė.

Seimo Kaimo reikalų komiteto pirmininkas Saulius Bucevičius susitikimo dalyvius informavo apie šių dienų situaciją — veterinarijos gydytojų trūkumą kaimo vietovėse. S. Bucevičiaus nuomone, norint, kad jauni veterinarijos gydytojai galėtų sėkmingai įsikurti kaimo bendruomenėse, įgytų darbo patirties, reikia suformuoti valstybės požiūrį ir finansavimą. Pirmininko teigimu, itin svarbu motyvuoti jaunus specialistus, juos skatinti, remtis gera ES patirtimi, tinkamai suformuoti įstatymine bazę šiais klausimais.

Pasitarime dalyvavęs Seimo narys Valentinas Bukauskas pritarė, kad, norint išvengti problemų dėl specialistų trūkumo ateityje,

būtina imtis veiksmų ir neatidėliotinų sprendimų jau šiandien. Jo nuomone, kaimo problemoms būtina skirti didesnę dėmesį, skatinti investicijas ne tik specialistams rengti, bet ir jiems įsikurti kaimo bendruomenėse.

Lietuvos veterinarijos gydytojų asociacijos viceprezidentas Petras Tamašauskas informavo, kad asociacija pateikė siūlymų dėl jaunų gydytojų motyvavimo dirbti kaimo vietovėse, kuriose numatoma finansuoti jaunojo veterinarijos gydytojo darbo patirties įgijimą, sudarant sąlygas tik baigusiam specialistui 2-3 metus mokytis ir dirbti pas patirtį turintį veterinarijos gydytoją. Taip pat siūloma subsidijuoti jaunųjų specialistų darbo vietas. P. Tamašausko nuomone, būtina gerinti gyvulių augintojų ir privačių veterinarų bendradarbiavimą. Asociacija siūlo remti specialistus, kurie, gavę paramą, privalėtų bent 5 metus atidirbti kaimą.

Telšių valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos viršininkas Zigmas Nevardauskas akcentavo, kad situacija tiek Telšių rajone, tiek visoje Lietuvoje kelia didžiulį susirūpinimą. Jo teigimu, per pastaruosius 15 metų į kaimo vietoves atvyko dirbti vos keli jauni veterinarijos gydytojai. Pasak Z. Nevardausko, individuali veterinarijos gydytojų veikla sumenkusi, jauni specialistai stengiasi įsidarbinti miestuose, nes pradėti privačią veterinarinę praktiką kaimuose nėra sąlygų. Jaunam gydytojui reikia tinkamos įrangos, įrankių, kompiuterinės technikos. Viršininko nuomone, pagal šiandienos prognozes, nesiimant atitinkamų veiksmų, po dešimties metų kaime dirbančių veterinarijos gydytojų liks tik penktadalis. Z. Nevardauskas savo kalboje pabrėžė, kad veterinarijos gydytojų veikla labai svarbi atliekant gyvūnų užkrečiamųjų ligų profilaktiką, privalomuosius gyvulių bandų tyrimus, be kurių negalimas gyvulių judėjimas į Europos valstybes ir trečiąsias šalis.

Pagrindinės problemos, kodėl į žemės ūkį neateina privatūs veterinarijos gydytojai ir tokia silpna dabartinis metu specialistų materialinė bazė, tai dėl atskirų šakų rėmimo atsiradęs pajamų netolygumas tarp veterinarijos gydytojo ir gyvulių laikytojų. Taip

Kalba Telšių VMVT viršininkas Zigmas Nevardauskas.

pat todėl, kad, neturėdami pakankamai pajamų, veterinarijos gydytojai priversti užsiimti kitokia papildoma veikla (apie 80 proc. veterinarijos gydytojų). O jauni specialistai į žemės ūkį neateina dirbti iš esmės dėl dviejų priežasčių: neturi galimybės gauti startinio finansavimo bei stokoja praktinių įgūdžių.

Diskusijų pabaigoje pritarta išvada, kad būtina į 2014-2020 metų periodo ES struktūrinės paramos gavėjus įtraukti veterinarijos gydytojus, dirbančius kaime, taip pat pritraukti į kaimus privačius veterinarijos gydytojus tik baigusius studijas. Pasinaudojant gera ūkininko rėmimo praktika, jaunojo ūkininko įsikūrimo, materialinės bazės atnaujinimo, pasitraukimo iš aktyvios žemės ūkio veiklos programomis, galima sukurti privačių veterinarų tokias rėmimo programas, kaip jaunojo veterinarijos gydytojo darbo patirties įgijimas kaime, kooperacijos skatinimas, jaunojo veterinarijos gydytojo įsikūrimas ir panašiai.

„Pienininkystės“ informacija

Seminaro dalyviai.

Priimtos Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo laikinojo įstatymo pataisos

Seimas priėmė Žemės ūkio paskirties žemės įsigijimo laikinojo įstatymo 4 ir 6 straipsnių pakeitimo įstatymą (projektas Nr. XIIIP-560(2)), nustatydamas, kad asmuo (fizinis ar juridinis) ir su juo susiję kiti juridiniai asmenys kartu galės įsigyti tiek žemės, kad bendras iš valstybės įgytos žemės ūkio paskirties žemės plotas būtų ne didesnis kaip 300 ha, o bendras visiems susijusiems asmenims priklausantis iš valstybės ir kitų asmenų įgytos žemės ūkio paskirties žemės plotas būtų ne didesnis kaip 500 ha.

Priimtomis pataisomis apibrėžta, kokie fizinių asmenų ryšiai lemia jų priskyrimą susijusiems asmenims.

Įstatymas papildytas nuostatomis, nustatančiais, kad asmuo, pageidaujantis įsigyti žemės ūkio paskirties žemės, privalo užpildyti žemės ūkio paskirties žemės pirkėjo deklaraciją, patvirtinančią, kad sudarius žemės sklypo pirkimo–pardavimo sandorį asmens ir su juo susijusių asmenų turimos žemės plotas neviršys maksimalaus žemės ūkio paskirties žemės ploto dydžio, kurį asmuo gali įsigyti pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis. Ši deklaracija bus pagrindas įvertinti, ar asmuo gali įsigyti žemės ūkio paskirties žemės, kadangi akcijų, pajų ir pan. nuosavybės teisės perleidimo sutartys nėra registruojamos, nėra galimybės operatyviai patikrinti, kokių ir kelių įmonių akcijomis, pajais ar pan. disponuoja konkretus asmuo konkrečiu momentu. Deklaracijoje pirkėjas turės pateikti duome-

nis apie savo ir su juo susijusių asmenų įsigytą žemę, pajamų, už kurias ketinama įsigyti žemės, šaltinį (kilnę), žemės sklypo pirkimo–pardavimo kainą.

Taip pat nustatyta, kad pirmumo teisę įsigyti privačią žemės ūkio paskirties žemę (jeigu ją perka ne asmuo, besiverčiantis žemės ūkio veikla) ta kaina, kuria ji parduodama, ir kitomis tokiomis pat sąlygomis turi šios žemės naudotojai ir asmenys, kurių nuosavybės teise valdomi žemės sklypai ribojasi su parduodamu žemės sklypu, o išimtiniais atvejais, t.y., kai parduodama žemė pagal bendruosius ar specialiuosius planus numatoma panaudoti visuomenės poreikiams arba žemė, reikalinga valstybės biudžeto ir Europos Sąjungos lėšomis finansuojamoms žemės val-

dų struktūrų gerinimo ir apleistų žemės plotų mažinimo priemonėms įgyvendinti,— valstybė.

Pirmumo teisę (išskyrus, kai pirmumo teise pasinaudoja žemės sklypo bendraturčiai) įsigyti privačią žemės ūkio paskirties žemę, kuri pagal galiojančius detaliuosius ar specialiuosius planus numatoma panaudoti visuomenės poreikiams, taip pat žemės ūkio paskirties žemę, reikalingą valstybės biudžeto ir Europos Sąjungos lėšomis finansuojamoms žemės valdų struktūrų gerinimo ir apleistų žemės plotų mažinimo priemonėms įgyvendinti, ta kaina, kuria ji parduodama, ir kitomis tokiomis pačiomis pat sąlygomis turi valstybė. Kaina, kurią valstybė gali mokėti už perkamus privačios žemės sklypus, negali viršyti šių žemės sklypų vidutinės rin-

kos vertės, apskaičiuotos atliekant vertinimą masiniu būdu Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka arba rinkos vertės, apskaičiuotos taikant Turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatyme nustatytą individualų turto vertinimą, jeigu pastaroji vertė yra didesnė.

Nustatyta, kad institucija, atsakinga už pirmumo teisę turinčių asmenų (išskyrus bendraturčius) informavimą apie parduodamą žemės ūkio paskirties žemę, yra Nacionalinė žemės tarnyba prie Žemės ūkio ministerijos.

Priimtomis pataisomis taip pat reglamentuoti dokumentų rengimo siuntimo ir nagrinėjimo terminai (ilgiausias terminas — 27 darbo dienos).

LR Seimo Ryšių su visuomene skyriaus informacija

Sveikatai ir grožiui — ekologiški pieno gaminiai

Nuo pat vaikystės visi girdime, kad pienas — sveikas ir skanus gėrimas, kuriame gausu kalcio ir vitaminų. Tačiau sveikata ir energingumas priklauso ne tik nuo to, kiek suvartojame pieno produktų. Svarbi ir pieno gaminių kokybė. Juk ne veltui sena indų patarlė sako: „Ką valgai, tas ir esi“.

Visi norime, kad maistas būtų ne tik skanus, bet ir neužterštas, vertingas. Todėl ekologinio ūkio savininkas Vilius Žiogas visiems, besirūpinantiems savo sveikata ir grožiu, pataria rinktis ekologiškus pieno produktus.

Aukščiausios kokybės pieno gamybai naudojamos išskirtinai tik ekologiškos žaliavos, atitinkančios griežtus ekologiškiems ūkiams keliamus kokybės reikalavimus.

Ekologiškuose pienininkystės ūkiuose draudžiama naudoti sintetines trąšas, pesticidus, herbicidus ir kitas chemines medžiagas. Karvės ganosi pievose, kurios tręšiamos tik organinėmis trąšomis. Be to, ūkyje taikoma sėjomaina. Ji padeda kovoti su piktžolėmis. Perdirbant ekologišką pieną, išsaugoma maistinė vertė, kokybė, šviežumas ir natūralus skonis. Todėl ekologiški pieno gaminiai yra ne tik skanesni, bet ir sveikesni, maistingesni.

„Nuolat siekiu, kad ekologiškas ūkininkavimas būtų suderintas su augalininkyste, gyvulininkyste, žmogaus būtimi bei gamta“, — sako Klaipėdos rajone ūkininkaujantis V. Žiogas.

Ekologinių ūkių karvių produktyvumas gerokai mažesnis nei įprastų. Todėl nenuostabu, kad ekologiški pieno produktai kainuoja brangiau. Tačiau juk tau-

pyti sveikatos sąskaita niekas nenori.

Ekologiškame piene yra iki 30 proc. daugiau organizmui reikalingų vitaminų A ir E. Be to, jame daugiau antioksidantų, kurie padeda išlaikyti puikią sveikatą.

Sportuojantieji ir svajojantieji apie dailią figūrą, taip pat turėtų teikti pirmenybę ekologiškiems pieno produktams. Juose daugiau medžiagų, padedančių deginti organizmo riebalus ir padedančius juos panaudoti raumenims stiprinti.

Pastebėta, kad vaikus, vartojančius ekologiškus pieno produktus, mažiau kamuoja alerginiai susirgimai. Tad kodėl nepasiūlius savo mažiesiems skanių ekologiškų varškės sūrelių „Dobilas“? Šie gardėšiai gaminami tik iš ekologiško pieno, kurį tiekia tik ekologiški ūkiai, turintys specialius kokybės sertifikatus.

Išskirtinio skonio ir didelės maistinės vertės sūreliai neturi sintetinių priedų ir konservantų. „Dobilo“ varškės sūreliuose yra net 50 proc. vaisių ir uogų, kurias taip mėgsta mažieji. Pasirinkimas platus — braškės, vyšnios, persikai, ananasai. Varškės sūreliuose gausu ne tik pieno baltymų, kalcio, fosforo, bet ir antioksidantų, geležies, vitamino C ir karotino.

Vasarą ne vienas svajoja atsik-

ratyti kelių nereikalingų kilogramų. Įtraukite į savo meniu ekologišką rūgpienį „Dobilas“. Šis gausus ir aromatingo skonio rūgpienis — pirmas ir vienintelis, pagamintas iš ekologiško pieno. Pasirodo, rūgpienį žmonės naudojo dar prieš 10 tūkstančių metų. Iki XX amžiaus pradžios šis gardus ir sveikas produktas daugiausia buvo valgomas kaimuose. Dabar jį vartoja ir giria visi, kurie rūpinasi savo sveikata ir dailiomis kūno linijomis. Medikai ir dietologai vieningai sutinka, kad rūgusio pieno produktai slopina kenksmingą žarnyno mikroflorą ir skatina virškinimui naudingų mik-

robų vystymąsi. Jis normalizuoja riebalinių liaukų veiklą, maitina galvos odą ir plaukus bei atkuria jų struktūrą. Ne veltui sakoma, kad tie, kurie valgo rūgpienį ir kitus rūgusio pieno produktus, gyvenimą prailgina net 30 metų. Rūgpienyje gausu vitaminų A, C, PP, kalcio ir kitų maistinių medžiagų. Tačiau beveik nėra riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių ir cholesterolio. Be to, jų energinė vertė 2 kartus mažesnė nei kitų pieno produktų.

Kodėl ekologiški produktai geresni už įprastus?

Kelios priežastys, padėsiančios apsispręsti rinktis ekologiškus

gaminčius:

- * Jie pasižymi didesniu maistingumu;
- * Nenaudojamos sintetinės cheminės medžiagos, hormonai, antibiotikai;
- * Sudėtyje nėra pesticidų likučių;
- * Neužteršti sunkiaisiais metalais;
- * Nėra genetiškai modifikuoti.

Tiems, kurie ne tik vertina maisto skonį, bet ir jaučia poreikį valgyti sveiką, ekologišką maistą, rekomenduojama rinktis ekologiškų „Žemaitijos pieno“ produktų grupę „Dobilas“.

„Žemaitijos pienas“ pasisako už aukšto maistingumo, skanių ir šviežių produktų gamybą.

Specialistas pataria

Prieauglio laikymas: naujagimiai veršeliai

Daugelyje ūkių kyla klausimas, kaip geriau veršelius auginti: palikti prie karvės ar tuoj po atvedimo atskirti ir girdyti.

Naujagimiai veršeliai gali būti auginami:

1) individualiuose gardeliuose, įrengtuose profilaktoriuose arba pačiame tvarte, kur laikomos karvės;

2) paliekant prie motinų;

3) individualiuose lauko nameliuose.

Mažiausiai dviejų sekcijų profilaktorių tikslinga įrengti fermose, kuriose laikoma 50 ir daugiau karvių. Stambiose fermose patartina profilaktoriuose įrengti 3-4 viena nuo kitos izoliuotas sekcijas. Profilaktoriuose individualių gardelių veršeliams įrengiama 16-18

proc. nuo visų fermose laikomų karvių skaičiaus. Veršeliai individualiuose gardeliuose gali būti laikomi 15-20 dienų arba ilgiau

mas didelių grupių (iki 25 veršelių grupėje) veršelių laikymo būdas su kompiuterizuotu girdymu ir koncentratų pašarų išdavimu. Šiuo atveju veršelių amžiaus skirtumas neturi būti didesnis kaip vienas mėnuo. Gardeliai gali būti mediniai arba padaryti iš plastmasės ar metalo.

Metaliniai gardeliai ilgaamžiai, tačiau žiemos metu, jei tvirtai nešildomi, tokiose gardeliuose veršeliams šalta. Veršelius auginant pačioje karvidėje, jų gardeliams parenkama tokia vieta, kur nebūtų skersvėjų, o pastatyti gardeliai netrukdytų karvidėje atlikti įvairius darbus. Jei individualūs gardeliai daromi iš gročių, horizontalių plyšių plotis turi būti 0,15-0,25 m. Veršelių gardų tvoros gali būti gaminamos su vertikaliais 0,08-0,15 m dydžio plyšiais.

Kai kurių karvių krekenų riebumas pirmosiomis dienomis po apsiveršavimo siekia 8-9, o kartais net 11-12 proc. Jei veršeliui per dieną sugirdoma 7 ar 8 litrai tokių riebių krekenų, jis gauna 0,7-0,8 kg grynų riebalų. Jaunas organizmas nespėja suvirškinti tiek riebalų, ir veršelis ima viduriuoti. Kad taip neatsitiktų, per pirmąsias 3 dienas jam reikėtų skirti ne daugiau kaip 4-5 litrus krekenų, sugirdant jas per 4 kartus.

Tik atvestus veršelius geriausia girdyti iš čiulptukinių gertuvių, o vėliau pradėti girdyti iš kibirų. Veršeliai visada girdomi tuo pačiu paros metu. Per parą vienam veršeliui sugirdoma krekenų arba pie-

no ne mažiau kaip 10-12 proc. jo kūno masės. Geriausia krekenas arba pieną sugirdyti tik pamelžus karvę. Jei krekenos arba pienas ataušo, reikia pašildyti iki 37-39 laipsnių temperatūros, įstačius melžtuvę į indą su karštu vandeniu.

Karvėms veršiuotis ir veršeliams auginti kartu su karvėmis motinomis veršiavimosi patalpoje (stambesnėse fermose) arba pačioje karvidėje (mažose fermose) įrengiami stacionarūs arba išardomi 2 m pločio, 2,5 m ilgio ir 1,5 m aukščio gardai — bokasai. Gardes sumontuojamos ėdžios bei girdykla, įrengiamas pririšimas karvei, gerai pakreikiama. Veršeliai su karvėmis motinomis laikomi ne ilgiau kaip 7 dienas, t.y. tol, kol apsiveršavusios karvės pienas netinka pieninei. Toks laikymo būdas patogus tuo, kad veršeliui nebereikia šildyti pieno, dažnai girdyti, nėra pavojaus, kad jam skirtas pienas sugiis. Pirmosiomis auginimo dienomis veršelis žinda karvę 6-7 kartus per parą. Vienas žindymas trunka 8-10 min. Tačiau šis veršelių auginimo būdas turi ir kai kurių trūkumų: gardai užima daug vietos patalpoje, sunku sukontroliuoti, kiek krekenų veršelis iššindė. Kai kurios karvės, veršelj atskyrus, labai nerimauja, o pradėjus melžti mechanizuotai, blogiau atleidžia pieną. Nutraukus žindymą, kai kurie veršeliai ilgokai nepripranta gerti pieno iš kibiro.

Jei trūksta patalpų, iki 2 mėn.

amžiaus veršelius bet kuriuo metų laiku galima auginti individualiuose lauko nameliuose. Nameliai statomi 1,3-1,5 m ilgio, 1,0-1,2 m pločio (plotas turi būti ne mažesnis kaip 1,5 kv.m) ir 1,2-1,3 m aukščio, be grindų, su stogo nuolydžiu užpakalinės sienelės link. Sienos kalamos iš lentų, kad neperpūstų vėjas. Namelio priekyje padaroma landa veršeliui išeiti į lauką. Priešais namelį įrengiamas 1,2-1,5 m aptvarėlis, jo plotas taip pat turi būti ne mažesnis kaip 1,5 kv.m. Kai šalta, namelio landa pridengiama brezentu arba maišine medžiaga. Labai svarbu namelyje įrengti sausą, šiltą guolį (paklojamas 40-50 m storio sausų šiaudų sluoksnis). Stokojant šiaudų, apačion galima pripilti pjuvenų ar sausų lapų, o paviršių kreikti šiaudais. Verta pakreikti ir visą aptvarėlį, nes šiltesnėmis dienomis veršeliai mėgsta gulėti lauke. Nameliams parenkama pakilėsnė, sausa, apsaugota nuo vėjų vieta. Į lauko namelį iškeliami tik gerai nudžiūvę (12-24 val. po gimimo) veršeliai. Krekenos ir pienas jiems girdomi pašildyti iki 37-39 laipsnių. Per speigą pagirdžius veršelj, jo snukį reikia nušluostyti. Be to, užėjus speigams, pieno ir kitų pašarų davyns veršeliams padidinamas 15-20 proc. Prieš atkeliant naują veršelj, namelis išvalomas ir dezinfekuojamas. Namelius patartina 3-4 kartus per metus perkelti į naują vietą.

Parengė dr.V.Ribikauskas

Liepą savo jubiliejinus gimtadienius ar sukaktis šventė aštuoni ūkininkai, pieną tiekiantys „Žemaitijos pienui“.

40 metų sukaktis šventė **Irmantas Butkevičius** iš Kretingos rajono Žalgirio seniūnijos Valėnų kaimo, **Linas Kairys** iš Šilutės rajono Usėnų seniūnijos Galzdonų kaimo ir **Saulius Pupininkas** iš Kėdainių rajono Vilainių seniūnijos Rudžių kaimo.

50 metų jubiliejai sukako Šilalės rajono Upynos seniūnijos Vyto galos kaimo ūkininkui **Jonui Butautui**, **Stasiui Aušrai**, gyvenančiam Šilalės rajone, Kvėdarnoje ir **Daivai Rudokienei** iš Panevėžio rajono Vadoklių seniūnijos Bedrių kaimo.

60 metų sukako **Aldafonui Norvilui**, gyvenančiam Šilutės rajone, Katyčių seniūnijoje, Antšyšių kaime ir **Vla-**

dui Martinoniui iš Rokiškio rajono Pameniškio kaimo.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Banienė, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkai Aidas Stočkūnas, Petras Kulvietis, Vilmantas Staliūnas, Vidmantas Bajarūnas ir Artūras Titiškis.

Linki gero derliaus

Ūkininkas Saulius Pupininkas ūkininkauja Kėdainių rajono Rudžių kaime. Iš viso dirba 72 ha žemės, iš jos — 18 ha nuosavos, laiko 16 karvių.

Su „Žemaitijos pieno“ įmone Saulius bendradarbiauja nuo pat ūkininkavimo pradžios — maždaug nuo 1999 metų. Tada dar pieną pristatydavo į Lančiūnavos pieno supirkimo punktą, paskui pagal paramas nusipirko pieno aušintuvą ir įsirengė savo punktą. S. Pupininkas kilo iš Dzūkijos, o gyvenimas pasisuko taip, kad gyvena ir ūkininkauja žmonos Irenos gimtuosiuose Rudžiuose, kur abu ir darbuojasi.

Pora augina du sūnus — keturiolikametį Paulių ir aštuonerių Liną. Saulius džiaugiasi, kad abu jau pagalbininkai.

Dalyvavimas projekte „Gyvulininkystės ūkio modernizavimas“ padėjo įsigyti naujos technikos — tai didelė paspartis ūkininkaujant. Ūkio plėtrai neturi galimybių — maži tvartai. Apie statybas negalvoja, tačiau, kad ateityje ūkininkaus — net neabejoja.

Saulius savo darbu patenkintas, o labiausiai — neseniai šiam jubilėjui pasistatyta jaukia pavėsinė, kurioje žada dar ne vieną šventę atšvęsti. O dabar ūkininkas laukia gero derliaus, jo linki ir kitiems.

Saulius Pupininkas savo statytoje pavėsinėje.

Atsakingumas — tvirto ūkio garantas

Jonas Butautas užaugo su broliu Virginijumi, tačiau tik Jonas nutarė ūkininkauti. Brolis dirba Tauragėje policijos pareigūnu. Jonas ilgą laiką dirbo Upynos kolūkyje vairuotoju, tačiau, ūkiui iširus, turėdamas 3 ha nuosavos žemės ir vieną karvę, su žmona Jolanta nutarė ūkininkauti.

Prieš septynerius metus įsigiję sodybą Vyto galos kaime, šiandien ūkininkai, turėdami 30 ha nuosavos žemės, džiaugiasi 16 melžiamų karvių banda, ramiai besigančia šalia puikiai įsikūrusio ūkio. Pieną visą laiką tiekia „Žemaitijos pienui“.

Jono ir Jolantos šeimoje užaugo dvi dukros. Vyresnėlė Jovita, įgijusi universitetinį išsilavinimą, šiuo metu dirba mokytoja Upynos mokykloje. Jaunėlė Toma šiais metais baigė Šiaulių valstybinėje kolegijoje burnos higienos studijų programą.

Jonas šalia kasdinių darbų ūkyje atranda laisvo laiko ir mėgstamam užsiėmimui — medžioklei. Polinkį medžioti ūkininkas greičiausiai paveldėjo iš savo senelio, kuris, turėdamas žemės šalia Kražių ežero, dažnai medžiodavo antis. Jonas — „Obelyno“ medžiotojų būrelio narys, medžioja jau 20 metų.

Mylintis gamtą, vertinantis jos grožį ir unikalumą — dalelę jos Jonas puoselėja ir savo sodyboje. Čia galima sutikti ne tik jauniklius vedančius fazanus, bet ir grakščiai besiganančius tauriuosius elnius — danielius. Prieš kurį laiką ūkininko

sodyboje augo ir šernų šeimyna. Pas ūkininkus atvykstančius svečius, sodriu lojimu įspėdamas šeiminkus apie atvykėlius, pasitinka medžioklinis paukštis šuo Bigas. Artimiausiuose planuose ūkininkai norėtų suremontuoti daržinę ir tvartą, o gal net ir pastatyti iš naujo.

Jolanta Joną apibūdina kaip užsispyrusį ir ryžtingą žmogų, kuris kiekvieną pradėtą darbą visada baigia iki galo. Greičiausiai šių gerų savybių ir atsakingo ūkininkavimo dėka gražiai sutariančiai šeimynai ir pavyksta išlaikyti tvirtą ūkį.

Jonas Butautas su žmona Jolanta.

Ūkininkas augina danielius.

Puikus bičiulis ir atsakingas ūkininkas

Vladas Martinonis užaugo ūkiškai gyvenančioje šeimoje su broliu ir seserimi. Prieš pradėdamas ūkininkauti, Vladas dirbo „Nemunėlio“ tarybiniame ūkyje inžinieriumi, vėliau — Panemunės žemės ūkio bendrovėje.

Vladas Martinonis (dešinėje) su vadybininku Artūru Titiškiu.

Šiuo metu Vlado ūkyje — 60 melžiamų karvių, apie 100 ha deklaruojamos žemės. Pats ūkis aprūpintas visa būtiniausia technika.

Vlado šeimoje užaugo sūnus Paulius bei dukros Asta ir Vilma. Paulius taip pat ūkininkauja — augina grūdines kultūras. Mažiausias šaujos šeimos narys — anūkas Lukas, dar neturintis nė dvejų metų. Vlado sesuo Liucija džiaugiasi, kad visada, kai tik atvyksta pasisvečiuoti, berniukas smalsiai apžiūri ūkyje esančius gyvulius, užsiropštų ir į patį traktorių. Liucija dirba vaikų darželyje, bet mielai pagelbsti broliui ūkyje, aplanko jį ne tik sa-

vaitgaliais, bet dažnai ir atostogas leidžia ūkyje. Vladą sesuo apibūdina kaip itin darbštų ir atsakingą žmogų, aktyvų ūkininką, kuris ne tik puikiai sutaria su kaimynystėje esančiais ūkininkais, bet aplanko įvairias parodas tiek Lietuvoje, tiek užsienyje. Dar šį pavasarį Vladas lankėsi Prancūzijoje surengtoje parodoje.

Sodyboje — ir 30 bičių avių, kuriuos ūkininkas su didele meile ir atsakomybe prižiūri. Vladas — puikus bičiulis, atsakingas gaspadorius, pasižymintis santūriu humoro jausmu, kurio nuomonę ne tik gerbia, bet ir jos įsiklauso kiti ūkininkai.

Žino visas šeimos stiprybės paslaptis

Stasys Aušra užaugo ūkiškai gyvenančioje šeimoje su trim broliais ir seserimi. Iš visų vaikų tik Stasys nutarė ūkininkauti.

Stasys Aušra.

Baigęs studijas Rietavo žemės ūkio mokykloje ir įgijęs techniko-mechaniko specialybę, o vėliau atlikdamas karinę tarnybą, Stasys įgijo autokranisto patirties. Kurį laiką su tėveliu dirbo melioracijos darbus — vienkausio ekskavatoriaus mašinisto padėjėju, po to — Šilalės tarpkolūkiniame susivienijime statybos darbus. Teko ragauti ir vairuotojo duonos.

Iširus kolūkiams, kurį laiką su žmona Giedre vertėsi augalininkyste — augino įvairias daržoves, o šeimos reikmėms turėjo ir vieną žalmargę. Tačiau ilgainiui darbšti šeima apsisprendė užsiimti tik pienininkyste.

Taip iš tėvelių paveldėtoje sodyboje įsikūrė Stasio ir Giedrės ūkis, šiandien turintis 30 ha nuosavos žemės bei 30 melžiamų karvių. Atsakingi ūkininkai sėkmingai įgyven-

dino Pieno ir Nitrato direktivas bei pasirengė projektą 70 vietų karvidei statyti.

Giedrė ir Stasys kartu — jau 24 metai. Darnioje šeimoje auga trys vaikai: Skaistė, Laisvūnas ir Giedrius. Skaistė, įgijusi bendrosios praktikos slaugytojos specialybę, šiuo metu dirba mėgstamą darbą Klaipėdoje, tačiau visada randa laiko grįžti namo ir padėti darbuose tėveliams. Geru žodžiu tėvai mini ir sūnų Laisvūną, kuris šiuo metu studijuoja Aleksandro Stulginskio universitete žemės ūkio inžinerijos ir vadybos studijų programą. Laisvūnas, nuo mažens būdamas aktyvus vaikas, rasdavo laiko ne tik sportuoti, bet noriai padėdavo ir tėvams. Dabar, būdamas studentu, laisvalaikį skiria ne tik draugų ratui, bet ir savo artimiesiems, visada pagelbsti ūkyje. Be menkiausio vargo Laisvūnas padėjo tėvams įsirengti pieno liniją, svarsto apie jos tobulinimą, kas padėtų užtikrinti aukštesnės kokybės pieno gamybą. „Sūnus puikiai įveiktų ir traktoriaus gedimą“, — džiaugėsi Stasys.

Turbūt daugiausiai meilės, dėmesio ir rūpesčio draugiška šeimyna skiria jauniausiai ir labiausiai globos reikalaujančiai atžalai — Giedriukui.

Artimųjų rūpestis neliko nepastebėtas — už puikų Giedrės rašinį šeimai įteiktas „Darni šeima 2010“ apdovanojimas „Už globą ir rūpestį silpniausiais šeimos nariais“. O už rašinį „Ant Europos slenksčio“, kuris buvo išspausdintas viename Lietuvos laikraščių, Stasys apdovanojamas antrąja vieta.

Širdžiai mielas hobi — senelio paliktas motociklas

Irmanto Butkevičiaus ūkis įsikūręs buvusioje tėvelių sodyboje. Užaugęs su seserimi Dalia Valėnų kaime, baigęs studijas Kretingos žemės ūkio mokykloje, kur įgijo mechanizatoriaus specialybę, Irmantas kurį laiką dirbo medienos apdirbimo įmonėje „Sakona“. Ūkininkauti I. Butkevičius pradėjo augindamas grūdines kultūras, tačiau, tėveliams palikus tris karves, su žmona Ingrida nutarė verstis pienininkyste.

Šiuo metu Butkevičių ūkyje — 28 melžiamos karvės, dirba 40 ha nuosavos žemės, pieną visą laiką tiekia tik „Žemaitijos pienui“. Ateityje Irmantas bandą planuoja didinti. Butkevičiai įgyvendino Pieno ir Nitratų direktyvas, pasinaudojo supaprastintu paramos gavimu pagal Kaimo plėtros programą. Šeima džiaugiasi prieš metus įsigytu nauju traktoriumi ir šienavimo technika.

Irmantas Butkevičius su žmona Ingrida, sūnumi Dovydu ir dukra Skaiste.

Butkevičių šeimynoje auga sūnus Dovydas (13 m.) ir dukra Skaistė (14 m.). Darbštūs ir gabūs vaikai ne tik padeda tėveliams kasdieniuose darbuose, bet randa laiko ir mėgstamiems užsiėmimams — Dovydas žaidžia krepšinį, Skaistė lanko šokių ir dramos būrelius.

Ingrida Irmantą apibūdina kaip kruopštų ir atsakingą žmogų, kuris, pasak jos, jeigu negali darbo atlikti gerai, neapsiima jo daryti visiškai.

Pats Irmantas gvildena mintį ateityje, turėdamas laisvesnio laiko, suremontuoti senelio jam paliktą motociklą „IŽ-56“ — tai tarsi širdžiai mielas hobi, kuriam kol kas vis pristinga laiko.

Gražiai sutarianti, išpuoselėtos aplinkos apsuptoje sodyboje gyvenanti I. Butkevičiaus šeima nuoširdžiai linki visiems ūkininkams stiprybės ir sveikatos.

Tiki, kad sūnus perims ūkį

Aldafonas Norvilas užaugo ūkiškai gyvenančioje šeimoje su dviem seserimis. Baigęs Žemaičių Naumiesčio profesinę mokyklą, įgijęs traktorininko specialybę, ilgą laiką dirbo Usėnų tarybiniame ūkyje traktorininku. Visą laiką Aldafonas padėjo uošviams ūkininkauti, o prieš 15 metų su žmona Antanina iš jų ūkį perėmė.

Norvilų ūkis įkurtas kadaise buvusioje Katyčių tarybinio ūkio fermoje. Ūkininkauti pradėjo nuo 3 ha nuosavos žemės, šiuo metu turi 45 ha žemės ir 20 melžiamų karvių. Visą laiką pieną tiekia tik „Žemaitijos pienui“.

Aldafonas Norvilas su žmona Antanina ir sūnumi Dariumi.

Norvilų šeimoje užaugo dukra Jolanta (37 m.) ir sūnus Darius (30 m.). Jolanta gyvena Klaipėdoje ir augina du vaikaičius — Dovydą (6 m.) ir Emą (3 m.), kurie, lankydamiesi pas senelius, smalsiai apžiūri turimą techniką ir gyvulius. Darius su žmona Daiva ir dukra Gabija (10 m.) gyvena pas tėvelius. Vyrukas nuo vaikystės linkęs prie ūkio darbų, tad ir šiuo metu padeda tėvams ūkininkauti. „Dar būdamas mažas vaikas Darius vien iš traktoriaus gaudesio atsėdavo, kada tėvelis grįžta po darbų namo“, — pasakojo Antanina.

Puikiai sutariantys bei vienas kitą palaikantys Antanina ir Aldafonas nuoširdžiai tiki, kad sūnus ateityje perims ne tik ūkininkavimo patirtį, bet ir patį ūkį. Ūkininkai iki šiol nesinaudojo jokia ES teikiama parama, tačiau ateityje šitos galimybės neatmeta. Artimiausiuose planuose — tvarto remontas.

Norėtų naujo namo

Sodybą, kurioje įsikūręs ūkis, Linas Kairys įsigijo prieš 18 metų. Jis užaugo darbščioje ūkininko šeimoje su dviem broliais ir dviem seserimis. Tiek tėveliai, tiek pats Linas visą laiką pieną tiekė ir tiekia „Žemaitijos pienui“.

Prieš pradėdamas ūkininkauti, Linas kurį laiką dirbo Osetijoje, o už uždirbtus pinigus įsigijo pirmą traktorių. Ūkininkauti su žmona Solveiga pradėjo turėdami 2 ha žemės. Šiuo metu jos dirba per 100 ha, melžia apie 40 karvių.

Pasinaudojęs ES parama, ūkininkas įgyvendino Pieno bei Nitratų direktyvas, du kartus modernizavo ūkį. Taip buvo įrengta pieno linija, atnaujinta technika. Artimiausiuose planuose — naujos fermos įrengimas, šeimyna norėtų pasistatyti ir naują namą.

Darnioje šeimoje užaugo sūnus Vitalijus (18 m.), kuris, baigęs studijas Šilutės profesinėje mokykloje ir įgijęs mechanizatoriaus specialybę, visada padeda tėvams ūkininkauti.

Solveiga užaugo gausioje — devynių vaikų — šeimoje, kurioje buvo vienintelė seserimi. Ji visada šalia vyro — kartu ūkininkauja, pasitaria, priima bendrus sprendimus, o Liną apibūdina kaip pui-

Linas Kairys.

kų vyrą. Anot Solveigos, jis — auksinis žmogus, su kuriuo gyventų šimtą ir daugiau metų.

Protėvių krašte

Daiva Rudokienė su seserimi Inga augo Panevėžyje. Baigusi studijas Veterinarijos akademijoje ir įgijusi veterinarijos gydytojos specialybę, moteris pradėjo dirbti Jotainių tarybiniame ūkyje kartu su būsimu vyru Valdu — tuo metu — veterinarijos felčeriu.

Daiva Rudokienė (dešinėje) su vadybininke Aldona Krikščiūniene.

Kiek vėliau, iširus Jotainių žemės ūkio bendrovei, Daiva su Valdu nutarė ūkininkauti senelių žemėje, gražios gamtos apgaubtame vienkiemyje. Nemažą įtaką šiam apsisprendimui turėjo bendravimas su Giedriumi Jankausku, kuris šiuo metu dirba vyriausiuoju veterinarijos gydytoju-inspektoriumi.

Rudokai ūkininkauti pradėjo turėdami apie 12 ha nuosavos žemės. Šiuo metu jos deklaruoja apie 74 ha. Darbščių ir atsakingų ūkininkų ūkyje iš 100 turimų raguočių net 50 melžiamų kar-

vių. Pieną jau 10 metų tiekia „Žemaitijos pienui“. Pasinaudoję ES parama, įgyvendino Pieno ir Nitratų direktyvas.

Rudokų šeimoje užaugo du vaikai — Karolis (26 m.) ir Jokūbas (15 m.). Karolis su šeima gyvena Anykščiuose, dirba medienos apdirbimo versle, nors, anot mamos, sūnus meniškos sielos ir mielai užsiimtų tatuiruočių kūrimu bei pačiu tatuiravimu. Ne nuostabu, nes polinkį į meną sūnus greičiausiai paveldėjo iš tėvelio, kuris jaunystėje kūrė eiles. Daivos žodžiais tarant — vaikai turi atrasti save, savo kelią gyvenime, todėl, išbandydami daug ką gyvenime, turi išbandyti ir save. Jaunėlis Jokūbas — svarbus pagalbininkas tėveliams — mielai padeda atlikti įvairius darbus.

Daiva ir Valdas puikiai sutaria ne tik tarpusavyje, bet ir su kitais ūkininkais. Geru žodžiu mini Laisvūną Valikonį, kuris, sulūžęs presui, mielai padėjo susišienauti ir pasiruožti pašarus. O visiems ūkininkams Daiva linki paties didžiausio turto — sveikatos.

2013 m. II ketvirčio geriausieji ūkininkai:

Jonas Raustys

1-oje grupėje (per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Žemaičių Kalvarijos mstl., Žemaičių Kalvarijos sen., Plungės r.

Vilius Pocius

2-oje grupėje (per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Rotinėnų k., Žemaičių Kalvarijos sen., Plungės r.

Edvardas Bočkus

3-ioje grupėje (per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Šiaudėnų II k., Gardamo sen., Šilutės r.

Gintaras Žilys

4-oje grupėje (per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Žiogelių k., Darbėnų sen., Kretingos r.

Ieva Stanienė

5-oje grupėje (per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Sarakų k., Gadūnavo sen., Telšių r.

Andrius Domarkas

Geriausio ekologiško pieno gamintojas
Pasvaigės k., Degaičių sen., Telšių r.

ABF „Šilutės Rambynas“: istorija, darbai, žmonės

Naujas gaminys

„Šilutės Rambynas“ išskirtinių sūrių bei inovacinių produktų mėgėjams pateikia naują gaminį – šviežias plėšomas sūrio dešreles „Pik-Nik“ su pikantiškais prieskoniais.

Šio sūrio gamyboje bendrovė ne-naudoja konservantų, dažinių bei kitų papildomų maisto priedų. Produktui spalvą, skonį ir originalumą suteikia ypatingi prieskonių žolelių, pipirų bei kadaginės uogos (bajano pipiro) deriniai.

Produktas kurtas, eksperimentuotas ir vertintas net 6 mėnesius. Atrinktos ir sukomponuotos prieskonių proporcijos sudaro puikų šio gaminio savybių derinį – produktas spalvingas, aromatingas, skanus ir sveikas. Tai yra maloniai aštrus, pikantiškas užkandis, puikiai tinkantis vaisėms iškylose, vakarėliuose, draugų susibūrimuose,

ypač prie alaus ir vyno. Moderni higieniška pakuotė, išsiskirianti produktų gausybėje, leis surasti parduotuvių lentynoje tai, ko galbūt ilgai ieškojote – išskirtinį, gurmantišką bei maistingą sūrį „Pik-Nik“.

Veteranų pamaina

Bėga metai ir senuosius bendrovės darbuotojus keičia nauja pienininkų karta. Ateina jaunesni bei tokie, kuriems gyvenime „Šilutės Rambynas“ yra pirmoji darbo vieta. Kai kas šią bendrovę be kitų motyvų pasirenka ir todėl, kad joje kadaise dirbo jų tėvai, kiti artimieji. Taip tęsiamos profesinės šeimų tradicijos.

Kiekvienam jaunam pradėjusiam dirbti specialistui bendrovė pasiskiria po geriausią atitinkamos profesijos darbuotoją. Jis padeda naujokui kuo greičiau įgyti praktinį patyrimą, perprasti techninius, technologinius ir kitokius darbo subtilumus. O jų šiuolaikinėje įmonėje yra daug. Čia visi gamybos procesai automatizuoti, kompiuterizuoti, reikalauja daug žinių, įgūdžių, didelės atsakomybės.

Senajame „Šilutės Rambynas“ pastate baigiama įrengti vadinamoji poilsio ir valgymo zona. Tai specialios patalpos, kuriose be ki-

ta ko numatoma ruošti ir darbuotojų mokymus.

Ruošdami šį laikraščio puslapį, bendrovėje sutikome tris jaunosius specialistus. Pasidomėjome, kur ir kokius mokslus jie baigė, ką dirba. Eglei Bučytei, pasirodo, patikėtos gamybos meistro pareigos. Ji neseniai baigė Kauno technologijos universitetą, įgijo magistro diplomą. Merginai patinka dirbti „Šilutės Rambyne“.

Reda Jankauskaitė yra vyr. laborantė. Baigė Klaipėdos verslo technologijos kolegiją ir to-

liau neakivaizdžiai mokosi Kauno technologijos universitete.

Bendrovėje veikia trys laboratorijos: žaliavos priėmimo, mikrobiologinė ir gatavos produkcijos. Jose dirba dešimt darbuotojų. Produkcijos kokybei keliama didžiuliai reikalavimai. Todėl ir laborantų darbas yra ypatingai atsakingas. Andrius Agafonovas rūpinasi, kad patikimai veiktų modernūs gamybos įrenginiai. Jis – derintojas, elektrikas, elektronikas. Baigė Vilniaus kolegiją, įsigijo inžinieriaus-elektroniko specialybę. Besimokydamas „Šilutės Rambyne“ atliko praktiką, galiausiai čia atėjo ir dirbti.

Sėkmingas projektas

Šį mėnesį bendrovė sėkmingai įgyvendino investicinį projektą „Išrūgų koncentravimo įrenginio RO+ROP įrengimas ABF „Šilutės Rambynas“.

Projektą iš dalies finansavo Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondas (LAAIF). Šiam tikslui jis patvirtino 690 000 litų subsidiją. Bendra projekto vertė siekia 1 498 860 litų.

Bendrovė įdiegė modernią išrūgų koncentravimo (tirštinimo) technologinę įrangą, kuri įgalins sukonzcentruoti išrūgas iki 1/3 jų

pradinio tūrio ir tokiu būdu sumažinti atliekų kiekį. Saldžioms išrūgoms koncentruoti įmonė įsigijo RO ir RO-polišerį. Tai padės sausų medžiagų kiekį minėtose išrūgose padidinti nuo 5,4 procento iki 18 procentų. Šio proceso metu susidaręs produktas – iki 18 procentų sausų medžiagų turintis saldžių išrūgų koncentratas bus parduodamas kaip „Žemaitijos pieno“ produktas išrūgų miltų gamybai.

Taip perdirbant išrūgas susidarys koncentratas – permeatas, kuris pasižymės maža organine tarša ir bus išleidžiamas į Šilutės miesto nuotekų tinklus. Toks technologijos pakeitimas padės sumažinti atliekų kiekį įmonėje. Kartu tai sumažins ir oro taršą, kuri atsiranda tas atliekas pervežant. Atsiranda ir naujų galimybių pagerinti darbo sąlygas. Be visų šių dalykų, įgyvendintas projektas padidins ir įmonės konkurencingumą šalyje ir už jos ribų.

ABF „Šilutės Rambynas“ jaunieji specialistai (iš kairės į dešinę): gamybos meistrė Eglė Bučytė, vyr. laborantė Reda Jankauskaitė ir derintojas, elektrikas, elektronikas Andrius Agafonovas.

LAAIF

Lietuvos aplinkos apsaugos investicijų fondas

Jaunas darbuotojas Vidmantas Freitikas (dešinėje) darba Airijos pieninėje išeitė į darbą „Šilutės Rambyne“. Jis – vienas iš trijų naujai įdiegtos išrūgų tirštinimo linijos operatorių. Jo darbą gerai vertina technologė Renata Rupšienė ir inžinierius mechanikas Nerijus Erčius.

„Mėlynas pienas“

Ištrauka iš 1974 metų gegužės 30 dienos Šilutės rajono laikraštyje „Komunistinis darbas“ išspausdintos publikacijos.

...Praėjusį penktadienį į Šilutės centrinę sviesto ir sūrio gamyklą Ramučių tarybinis ūkis atgabeno 1707 kilogramus savo „chemikų“ paruošto pieno. Pieno kokybės tikrintojai, pauosčiusi ramutiškių cisterną, vos nenuvirto aukštieklinė, o vienas iš sušauktos komisijos narių, organoleptiškai paragavus to pienelio, nuo chlorkalkių taip sutraukė liežuvį, kad jis neteko žado. Atsitikimas su Ramučių tarybinio ūkio pienu gamykloje sukėlė pasipiktinimą, bet ne nuostabą. Sviesto ir sūrių gamintojai žino, jog tam tikromis dienomis kai kurie ūkiai į pieną įberia chlorkalkių.

...Kiekvieną mėnesio dekadą sviesto ir sūrių gamyklos tikrina pristatomo pieno rūgštingumą. Kuo didesnis pieno rūgštingumas, tuo žemesnės rūšies jis pripažįstamas, tuo mažiau už jį ūkiui moka. Užuoat pamelžtą pieną atšaldę (tai būdas rūgimo procesui sustabdyti) kai kurie ūkiai verčia į jį sveikatai žalingas ir pieno produktų gamybai kenksmingas chlorkalkes.

...Sviesto ir sūrių gamyklos neskelbia, kada tikrins pieno rūgštingumą. Tai laiko paslaptyste, tačiau kai kas, matyt, mėgina jį atspėti. ...Ramučių tarybinio ūkio atgabentą pieną gamykla nudažė mėlyna spalva (kad atgal vėl jos neatvežtų). Taigi pienelį atvežė baltą, o parsivežė mėlyną...

Ar suras kas „chemikus“ ir nubaus?

Puslapį paruošė Stasys Mėlinauskas. Nuotraukos – Laimos Putriuvienės.

Bendrosios žemės ūkio politikos reforma užtikrins sektoriaus stabilumą ir konkurencingumą

Seime įvyko Europos Sąjungos (ES) valstybių narių parlamentų Kaimo reikalų komitetų pirmininkų susitikimas, skirtas Bendrosios žemės ūkio politikos reformos klausimams aptarti.

Šiame Lietuvos pirmininkavimo ES Tarybai parlamentinio matmens renginyje dalyvavo ES valstybių narių nacionalinių parlamentų Kaimo reikalų komitetų pirmininkai, parlamentarai, Europos Parlamento, Europos Komisijos, Šiaurės Tarybos, Lietuvos žemės ūkio sektoriaus atstovai, šalies ūkininkai.

Žemės ūkio ministras prof. V. Jukna renginio metu pasidalino mintimis apie Bendrąją žemės ūkio politiką (BŽŪP) po 2013 metų.

„Dėl šios reformos intensyvios diskusijos vyko visų valstybių narių Parlamentuose, ypač jų Kaimo reikalų komitetuose. Ieškota priemonių, kaip padėti ūkininkams prisitaikyti prie kintančių rinkos poreikių, užtikrinti patikimą maisto produktų tiekimą, aplin-

kos apsaugą ir darnią kaimo vietovių plėtrą“, — pastebėjo prof. V. Jukna.

Kalbėdamas apie naująją BŽŪP, ministras pasidžiaugė, kad po intensyvių derybų birželio pabaigoje buvo pasiektas tarpinstitucinis politinis susitarimas dėl Bendrosios žemės ūkio politikos reformos pasiūlymų paketo. „Mūsų, kaip pirmininkaujančios valstybės, tolesnis uždavinys yra baigti darbus, susijusius su Bendrosios žemės ūkio politikos reformos paketo patvirtinimu ir įsigaliojimu laiku. Kitas ne mažiau svarbus mūsų darbas — pasiūlymo, kuriuo nustatomos būtinos pereinamosios nuostatos 2014 metams dėl tam tikrų Bendrosios žemės ūkio politikos reformos aspektų, svarstymas ir priėmimas“, — teigė ministras.

Pasakodamas apie tiesiogines išmokas ministras atkreipė dėmesį, kad pasiekti sutarimai dėl tiesioginių išmokų išorinės ir vidinės konvergencijos — ženklus žingsnis siekiant visos ES ūkininkams užtikrinti sąžiningas rinkos sąlygas ir sąžiningą konkurenciją. Jie leis

suvienodinti ūkininkavimo sąlygas, prisidės prie teisingesnio tiesioginių išmokų paskirstymo Europos Sąjungos mastu ir atskiroje valstybėje narėje.

Ministras teigiamai įvertino ir lankstaus lėšų perskirstymo tarp 1-ojo ir 2-ojo ramsčių galimybę, kuri leis kiekvienai valstybei narai individualiai apsispręsti dėl galimos didesnės ES lėšų panaudojimo pridėtinės vertės.

„Vienas iš sėkmingų sprendimų sprendžiant kartų atsinaujinimo klausimą žemės ūkio sektoriuje yra išmoka jauniems ūkininkams, būtent — susitarimas dėl jos privalomo taikymo visose valstybėse narėse. Tai padės į žemės ūkio sektorių pritraukti daugiau jaunimo ir suteiks jiems papildomų ekonominių galimybių“, — jaunųjų ūkininkų perspektyvomis džiaugėsi ministras.

Teigiamai vertinama ir laisvano-riška pagalbos smulkiems ūkininkams schema, kuri leis gauti išmokas pagal supaprastintus reikalavimus ir kontrolės mechanizmą.

BŽŪP reforma numato, kad tiesioginės išmokos galės būti mokamos tik aktyviems ūkininkams. „Tai ženklus pasiekimas, leisiantis iš tiesioginių išmokų sistemos eliminuoti taip vadinamuosius „sofos“ ūkininkus nukreipiant tiesioginę paramą tik tiems, kurie žemės ūkio plotus naudoja gamybai ir palaiko jų gerą ūkinę bei aplinkosauginę būklę“, — pastebėjo prof. V. Jukna.

Kalbėdamas apie kaimo plėtrą, ministras pastebėjo, kad ji ir toliau išlieka labai svarbi ir integrali viso žemės ūkio sektoriaus konkurencingumą stiprinanti dalis, užtikrinanti ekonomiškai svarbią, resursus ir aplinką tausojančią veiklą kaimo vietovėse.

„Esu tikras, kad priimti sprendimai dėl Bendrosios žemės ūkio politikos padės išlaikyti stabilų ir konkurencingą žemės ūkio sektorių ir užtikrins tolygią teritorinę kaimo vietovių plėtrą visoje Europos Sąjungoje“, — BŽŪP ateities perspektyva neabejojo ministras prof. V. Jukna.

Žemės ūkio ministerijos informacija

Prisiminkime rugpjūčio mėnesio šventes

Senieji mėnesio pavadinimai — Degėsis, Paukštlėkis, Pjūtis

UBAGŲ DIENA (rugpjūčio 2 d.) — šiandien jau tiksliai nebeišaiškinama šventė. Tikėtina, jog taip vadinta visuotinių Porciunkulės atlaidų diena, liaudyje — Praciunkulio arba Švč. Mergelės Marijos Angeliškosios šventė. Galbūt, tai buvusios Diedų tradicijos — dalinti elgetoms duoną, ankstyvojo derliaus dovanomis šelpti pavargėlius, maldyti ubagus, likučiai. Ir iš tiesų diedų-ubagų senovinė samprata ypač artima mažesniems broliams pranciškonams (elgetaujantiems vienuolių ordinui, jo neturto dvasiai) ir jų įkūrėjui — basakojui šventajam Pranciškui Asyžiečiui, kuris, kadaise išgirdęs kvietimą „Atstatyk mano Bažnyčią“, atnaujino mažutę, apleistą Italijos bažnytelę, bet pagaliau suprato, kad jos atnaujinimas yra tik maža visos Bažnyčios atnaujinimo dalelė (it. porciunkula).

Porciunkulė KRISTAUS ATSIMAINYMAS (rugpjūčio 6 d.) arba Viešpaties Atsimainymas, arba tiesiog Atsimainymas — tai šventė, skirta prisiminti Mato Evangelijoje (Mt 17, 1-8) aprašytam įvykiui, kada Dievas pirmą kartą Jėzaus mokiniams Petriui, Jonui ir Jokūbai ant Taboro kalno apreiškė Jėzaus dieviškąją prigimtį.

ŠVENTASIS LAURYNAS (rugpjūčio 10 d.) — III a. kankinys už tikėjimą; liaudyje jis, kaip ir Šv. Agota, laikomas ugnies globėju, saugančiu namus nuo gaisro. Šis šventasis taip pat laikomas ir bibliotekų globėju, ir virėjų globėju. Kai kur Lietuvoje jis pervardintas Laurynu. Šią dieną javų į kluoną neveždavo — galima dar perkūną prisišaukti. Po Šv. Lauryno jis tik griaudžia, bet nebetrenkia. Senovėje šią dieną buvo Perkūno šventė, paskutinioji iš devynių, skirtų pagarbinti šiam dievui. Jei tądien nelyja, rudenį būsia daug gaisrų. Vėl matoma darni senojo baltų tikėjimo ir krikščionybės sąjunga: ugnis —

Perkūnas — Laurynas (kaip ir ugnis — Gabija — Agota vasario mėnesį). Tik Gabija (ir šventoji Agota) labiau „atsakinga“ už moterišką, vidaus, namų, židinio ugnį, o Perkūnas (ir šventasis Laurynas) — už vyrišką, išorinę ugnį iš Dangaus.

„Lauryno ašaromis“ vadintas ir kasmetis meteorų srautas perseidai, kuriuos giedromis rugpjūčio vidurio naktimis stebime kaip „krintančias žvaigždes“.

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS PAĖMIMAS Į DANGŲ (rugpjūčio 15 d.) — Dangun Ėmimas, Dangun žengimas arba Žolinė, Vakarų Bažnyčioje švenčiama nuo VII a. Padavimas byloja, kad po Išganytojo Motinos mirties apaštalai budėjo prie jos kapo. Petras patyrė, kad Marija prisikėlė iš numirusiųjų ir Viešpats ją paėmė į dangų. Atidarę patikrinti karstą, Marijos kūno neberado — karstas buvo pilnas nuostabiausių gėlių... Pietų Europoje Žolinių ištakomis galima laikyti graikų deivės Artemidės šventę. Tai romėnų deivės Dianos (graikų Artemidė) šventyklos Romoje atidarymo diena maždaug 500 m. prieš Kristų, rugpjūčio 15 dieną. Diana buvo augalų, gyvūnijos globėja, bausdavo darančius žalą gamtai, lotynų tautos globėja, motina, vėliau vergų užtarėja. Avetino kalva su šia šventykla tapo Romos vergų ir varguomenės masinių maldų vieta. Ilgainiui ši diena (08.15) buvo švenčiama, kaip romėnų valstybės šventė. Įsigalėjus krikščionybei, gamtos ir nuskriaustųjų globėjos, romėnų deivės Dianos vietą varguomenėje pradėjo užimti Marija.

Mūsų kraštuose tai jau vasaros ir rudens sandūra, svarbiausių lauko darbų pabaiga. Lietuviams nuo seno ši šventė buvo atsisveikinimo su žemlėmis ir gėlėmis diena, vasaros derlių globojančios Žemės dievybės pagerbimo bei derliaus paaukojimo ir pašventinimo šventė. Jau nupjauti ir suvežti į

kluonus javai; jau nunoko vasarinis sodų derlius, o ir rudeniniai vaisiai aiškūs savo tikrumu; paragauta ankstyvųjų bulvių ir grybų; uogos jau suvirtos į uogienes... Štai ir matai visą būsimo šalčio meto sotį ir išteklus, už kuriuos, bendrą žemės ir žmogaus triūso vaisių, laiminamą aukščiausiojo, derėtų tinkamai padėkoti. Lietuvoje nuo seniausių laikų yra paprotys bažnyčiose šventinti vaistingąsias laukų žoleles, gėles bei javus, taip pat ir daržoves. Dzūkijoje ši šventė dar vadinta Kopūstine.

Ūkininkai šiai šventei iškepda duonos iš šviežio derliaus ir padarydavo alaus arba geros. Po pamaldų visi svečiuodavosi, susitikdavo net tolimiausi giminaičiai. Tokiose bendruomenės vaišėse buvo prisimenami ir giminės mirusieji. Tad ir Žolinės papročiuose yra susipynę senieji agrariniai bei mirusiųjų kultai, atspindint giminės solidarumas.

Visa tai šiandien jau pamiršta, ir todėl Žolinę dažnas laiko vien bažnytinę šventę, dargi nesimąstydamas dėl liaudiškojo jos vardo kilmės. O juk gražu, kad taip dariniai šioje vasaros pabaigos šventėje sutaria mūsų kūnų maitintoja — Motina Žemė ir mūsų sielų gaivintoja bei kelio į Dangų rodytoja — Atpirkėjo Motina Marija. **ŠVENTASIS ROKAS (rugpjū-**

čio 16 d.) — šis šventasis žinomas kaip uolus ligonių slaugytojas (buvo gydytojas) ir tikėjimo išpažinėjas. Senovėje, pasibaigus rugiapjūtei, į trobą vėl sugrįždavo žibinius, įtaisais laikyti balanai ar deglulė. Iš čia kilęs posakis — „Po švento Roko su vakariene nėr strioko“ — t.y. galima vakarieniauti saulei nusileidus, prie dirbtinės šviesos. Liaudies kalendoriuje ši diena laikoma žiemkenčių sėjos pradžia.

JUODOJO KASPINO DIENA (rugpjūčio 23 d.) — tai 1939 m. Ribentropo-Molotovo sandėrio, leidusio Sovietų Sąjungai okupuoti Lietuvą, Latviją ir Estiją, prisiminimas.

ŠVENTASIS BALTRAMIEJUS (rugpjūčio 24 d.) — Jėzaus apaštalas, kuriam už uolią krikščioniškojo tikėjimo sklaidą Armėnijoje (pagal kitus šaltinius — Indijoje) buvo gyvam nunerta oda; dėl to simbolinis šventojo ženklas yra peilis. Liaudyje tai — Gandrų išskridimo diena. Gandrai pirmieji palieka gimtinę. Lietuviams jie — šventi paukščiai. Sakoma, kad gandrai atneša laimę, apsaugo nuo žaibo, gaisro, krušos. Šią dieną gandrums rengiamos palydos. Palikdami gimtinę, jie drauge „išsineša“ ir pavakarius, kurių nuo tos dienos šeimininkė šeimynai jau nebeduoda, nes diena gerokai sutrumpėjo, o darbų — sumažėjo. Jei ši diena graži, tikėtina, kad ruduo bus sausas.

Skelbimai

Parduoda

Techniką

Kultivatorių prie T40 traktoriaus. Kaina — 1000 Lt. Tel. 8~614 39214.

Gyvulius

Kiaules skersti. Tel. 8~616 17696.

Žalą veršingą telyčią (veršiuosis rugsėjo mėn.). Tel. 8~611 33240.

Mėsines avis skersti arba auginti. Tel. 8~671 90161.

Stambią darbinę kumelę. Tel. (8~448) 46593.

Dviejų veršių veršingą karvę (veršiuosis rugpjūčio 3 d.). Tel. 8~662 25277.

Tris žindenes karves. Tel. 8~647 40107.

Geros pieningos karvės stambią veršingą telyčią (veršiuosis rugpjūčio mėn.). Tel.: (8~448) 48280; 8~604 77319.

Kitas prekes

640 l talpos pieno šaldytuvą. Kaina — 4600 Lt, galima derėtis. Tel. 8~614 39214.

Naudotą melžimo liniją, pieno šaldytuvus: 2 tonų ir 650 litrų. Tel. 8~652 94912.

Pieno šaldytuvą CVS, 1250 litrų talpos, 2007 m., kaina 8200 Lt. Tel. 8~614 02630.

1000 litrų De-Laval firmos 2-jų melžimų atvirą pieno aušintuvą (2007 m.), naudotas vienerius metus, kaina sutartinė. Tel. 8~687 17236.

Grūdų malūną (7,5 kW, kaina 450 Lt). Tel. 8~612 28689.

Dvi tonas avių. Tel. 8~618 09125.

Grūdų malūną NORIJA, traktorinį kultivatorių, grūdų sraigę („šneka“). Tel. 8~698 78052.

50 kub.m metalinę cisterną (dervuota, kalibruota, su dokumentais) Plateliuose. Kaina 2000 litų. Tel. 8~620 71728.

Perka

Kitas prekes

3000 litrų De-Laval firmos 2-jų melžimų pieno aušintuvą. Tel. 8~687 17236.

Gyvulius

20 karvių bandą. Tel. 8~618 46003.

Paslaugos

Balina fermas. Tel. 8~657 90942.

Siūlo darbą

Reikalingi darbininkai dirbti ir gyventi ūkyje. Tel. 8~671 33250.

Dirbti ūkyje reikalinga melžėja, ūkio darbininkas. Apgyvendina, suteikia socialines garantijas. Tel.: 8~618 66070; (8~448) 42200 (Plungėje).

30-ojo gimtadienio proga:

Lina Kašelinį — pardavimų vadybininką;

Godą Vilkauskienę — užsakymų priėmėją;

Vaidą Kučinskį — kokybės vadybininkę.

35-ojo gimtadienio proga:

Alą Koroliovą — pardavėją-kasininkę;

Astą Butkuvienę — pardavėją-kasininkę;

Dainorą Junkienę — pardavėją-kasininkę;

Ritą Tvaskienę — pardavėją-kasininkę.

40-ojo gimtadienio proga:

Jolantą Bočkienę — pirkimų vadybininkę.

45-ojo gimtadienio proga:

Rolandą Vėlavicių — vairuotoją-laborantą;

Arūną Grinaveckį — dispečerį;

Jolitą Misevičienę — pieno surinkėją;

Rimą Vagnorienę — vyr. sandėlininkę;

Liliją Volynę — pardavėją-kasininkę;

Liliją Varlašienę — pardavėją-kasininkę.

50-ojo gimtadienio proga:

Eugeniją Vičiuvienę — gamybos darbininkę;

Kazimierą Glodenį — pieno privežėją.

55-ojo gimtadienio proga:

Valerijų Raubutį — vairuotoją;

Vladislavą Jaškevičienę — pardavėją-kasininkę;

Dalią Večiorikienę — pardavėją-kasininkę.

60-ojo gimtadienio proga:

Angelę Bumblienę — gamybos darbininkę.

25 metų darbo sukakties proga:

Dalią Alekniene — apskaitininkę.

20 metų darbo sukakties proga:

Rimą Berneckį — vairuotoją-ekspeditorių.

15 metų darbo sukakties proga:

Edmundą Gražinskį — pieno surinkėją;

Ireną Anglickienę — laborantę-kontrolierę;

Redą Lenartaitę — apskaitininkę;

Ireną Jonikienę — verslo valdymo sistemos specialistę;

Violetą Čebatorienę — meistrę;

Rolandą Rumbutį — šaltkalvį;

Remigijų Bieliauską — vyriausiąjį technologą.

10 metų darbo sukakties proga:

Albiną Baranauską — vairuotoją-ekspeditorių;

Silvą Ruškienę — svėrėją-apskaitininkę;

Dainių Vasiliauską — šaltkalvį;

Vaidą Janušauskienę — gamybos darbininkę.

Magija®

Naujiena!

Glaistytų varškės sūrelių kolekcija!

Magija glaistytų varškės sūrelių sudėtyje varškė sudaro net 84,5 procentus!

Varškė padengiama šokoladiniu - kakaviniu glaistu, kuris pagamintas iš kruopščiai atrinktos kakavos rūšies.

Nenaudojami jokie maisto priedai - tirštikliai, stabilizatoriai, konservantai.

Varškės sūreliams gaminama naudojant pažangiausią Europoje „Pure curd technology“ - purios varškės technologiją, kuri paverčia sūrelius puriais ir tirpstančiais burnoje.

Stebuklingo skonio akimirka

Norėdami patenkinti net išrankiausių vartotojų poreikius, pristatome glaistytų varškės sūrelių kolekciją: vanilinis, aguoninis, kakavinis su tikro šokolado gabaliukais, su kondensuotu pienu ir vanilinis su karameliniu glaistu! Burnoje tirpstantys glaistyti varškės sūreliai – tai saldus varškės produktas skirtas ir dideliems ir mažiems smaližiams.

TICHÉ

LIETUVIŠKAS
NATŪRALUS MINERALINIS VANDUO

... iš 689 metrų gylio versmės

Pačius geriausius dalykus gamta saugo slapčiausiose vietose.

TICHÉ - vienintelis Lietuvoje vidutinės mineralizacijos nepalietas, nepakeistas šarminis natūralus mineralinis vanduo išgaunamas iš giluminės 689 metrų versmės.

Tokiame gylyje vanduo išsaugo savo natūralią būseną.

Natūralus mineralinis vanduo TICHÉ - retos sudėties šarminis vanduo, turtingas kalciumu, magniu ir sulfatais, kurio pH 7,6 - 7,8 yra labai artimas vieno iš svarbiausių organizmo gyvybinių skysčių kraujo pH.

TICHÉ unikalus gamtos produktas patikimai apsaugotas geologinių žemės sluoksnių nuo bet kokios taršos, kuriam nereikalingas kokybės gerinimas.

TICHÉ nuo 2004 m. yra EUROPOS pripažintų natūralių mineralinių vandenų sąrašas.

NEPALIESTAS. NEPAKEISTAS

Nuo 2009 m. UAB „Baltijos mineralinių vandenų kompanija“ kokybės ir maisto saugos vadybos sistemai suteikti pasauliniai ISO 22000 ir BRC standartų sertifikatai. TICHÉ - vienintelis Lietuvoje natūralus mineralinis vanduo, kuriam išduotas JAV armijos departamento sertifikatas, leidžiantis tiekti šį vandenį NATO kariuomenei. 2013m. birželio mėn. NATO devintojo kasmetinio audito metu įmonės kokybės vadybos sistema ir natūralus mineralinis vanduo TICHÉ atitiko visus Europos ir Amerikos standartų reikalavimus ir auditorių buvo įvertinti labai gerai.

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai.
Tel.: 8-444-22391, faksas 8-444-69210.
El.paštas: LPUA.info@gmail.com

Redakcinė kolegija: Rigilda Banienė;
Aušra Blaževičienė; Irena Baltrušaitienė;
Jolanta Bitinienė; Rimantas Banevičius;
Mindaugas Čėjauskas.

Spausdino Šiaulių „Titnago“ spaustuvė.
2 sp. l. Leidžiamas
nuo 1995-09-23, kartą per mėnesį.
Tiražas 3500 egz.

Dar daugiau naujienų
ir elektroninėje parduotuvėje
www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką, kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, galite kreiptis telefonais 8-684 78390, 8-610 08187; rašyti el.p.: dackeviciene@gmail.com, lpuu.info@gmail.com

ISSN 1648-777X

Draugaukime:
Legendinis sūris DŽUGAS

